

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/2205**z dnia 6 sierpnia 2015 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) został powiadomiony o klasach instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w odniesieniu do których niektórym kontrahentom centralnym udzielono zezwolenia na rozliczanie. W odniesieniu do każdej z tych klas ESMA oceniła kryteria, które są niezbędne do objęcia ich obowiązkiem rozliczania, w tym poziom standaryzacji, wolumen i płynność, a także dostępność informacji o wycenie. Mając na uwadze nadrzędny cel polegający na ograniczeniu ryzyka systemowego, ESMA ustaliła klasy instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (2) Kontrakty pochodne oparte na stopie procentowej będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą mieć stałą kwotę referencyjną, zmienną kwotę referencyjną lub warunkową kwotę referencyjną. Kontrakty o stałej kwocie referencyjnej mają kwotę referencyjną, która nie zmienia się w okresie obowiązywania kontraktu. Kontrakty o zmiennej kwocie referencyjnej mają kwotę referencyjną, która zmienia się w okresie obowiązywania kontraktu w przewidywalny sposób. Kontrakty o warunkowej kwocie referencyjnej mają kwotę referencyjną, która zmienia się w okresie obowiązywania kontraktu w nieprzewidywalny sposób. Warunkowe kwoty referencyjne dodatkowo komplikują wycenę i zarządzanie ryzykiem związane z kontraktami pochodnymi opartymi na stopie procentowej będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a tym samym zdolność CCP do ich rozliczania. Kwestię tę należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu klas instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania.
- (3) Przy ustalaniu, które klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, należy wziąć pod uwagę szczególny charakter kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały zawarte z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych. W związku z tym klasy instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, podlegających obowiązkowi rozliczania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie powinny obejmować kontraktów zawartych z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, o ile spełniają pewne warunki.
- (4) Różni kontrahenci potrzebują różnego czasu na wprowadzenie niezbędnych uzgodnień umożliwiających rozliczanie instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania. W celu zapewnienia prawidłowego i terminowego wdrożenia tego obowiązku kontrahenci powinni zostać zaklasyfikowani do kategorii, w których wystarczająco podobni kontrahenci zaczynają podlegać obowiązkowi rozliczania, począwszy od tej samej daty.
- (5) Pierwsza kategoria powinna obejmować zarówno kontrahentów finansowych, jak i niefinansowych, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są rozliczającymi członkami co najmniej jednego z odpowiednich kontrahentów centralnych w odniesieniu do co najmniej jednej z klas instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania, ponieważ ci kontrahenci posiadają już doświadczenie związane z dobrowolnym rozliczaniem i ustanowili już kontakty z tymi kontrahentami centralnymi w celu rozliczenia co najmniej jednej z tych klas. Kontrahenci niefinansowi, którzy są członkami rozliczającymi, powinni również zostać zaliczeni do tej

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

pierwszej kategorii, ponieważ ich doświadczenie i przygotowanie do rozliczania centralnego jest porównywalne z doświadczeniem i przygotowaniem w tym zakresie kontrahentów finansowych zaliczonych do pierwszej kategorii.

- (6) Druga i trzecia kategoria powinna obejmować kontrahentów finansowych, którzy nie zostali włączeni do pierwszej kategorii, w grupach według poziomu ich zdolności prawnej i operacyjnej w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Poziom aktywności w dziedzinie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinien służyć jako podstawa do różnicowania stopnia zdolności prawnej i operacyjnej kontrahentów finansowych, a próg ilościowy umożliwiający rozróżnienie między drugą a trzecią kategorią należy zatem ustalić na podstawie łącznej średniej na koniec miesiąca kwoty referencyjnej instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie. Próg ten należy ustalić na odpowiednim poziomie w celu rozróżnienia mniejszych uczestników rynku, przy jednoczesnym uwzględnieniu znacznego poziomu ryzyka w ramach drugiej kategorii. Powinien on również być zgodny z progiem przyjętym na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego na instrumenty pochodne rozliczane niecentralnie w celu zwiększenia zbieżności przepisów i ograniczenia ponoszonych przez kontrahentów kosztów przestrzegania przepisów. Podobnie jak w przypadku tych międzynarodowych standardów, mimo że próg ten stosuje się zwykle na poziomie grupy ze względu na możliwość podziału ryzyka w ramach grupy, w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych próg ten należy stosować odrębnie dla każdego funduszu, ponieważ zobowiązania innych funduszy lub ich zarządzającego inwestycjami zwykle nie mają wpływu na zobowiązania danego funduszu. W związku z tym próg ten należy stosować odrębnie dla każdego funduszu, pod warunkiem że w przypadku niewypłacalności lub upadłości każdy fundusz inwestycyjny stanowi zupełnie odrębny i zabezpieczony zbiór aktywów, który nie jest zabezpieczony, gwarantowany ani wspierany przez inne fundusze inwestycyjne lub przez samego zarządzającego inwestycjami.
- (7) Niektóre alternatywne fundusze inwestycyjne („AFI”) nie są objęte definicją kontrahentów finansowych na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012, chociaż posiadają pewien stopień zdolności operacyjnej w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podobny do tego, który posiadają AFI objęte wspomnianą definicją. Zatem AFI zaklasyfikowane jako kontrahenci niefinansowi należy zaliczyć do tej samej kategorii kontrahentów, co AFI zaklasyfikowane jako kontrahenci finansowi.
- (8) Czwarta kategoria powinna obejmować kontrahentów niefinansowych nieuwzględnionych w innych kategoriach ze względu na ich bardziej ograniczone doświadczenie i zdolność operacyjną w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i do rozliczania centralnego w porównaniu z innymi kategoriami kontrahentów.
- (9) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do pierwszej kategorii, należy uwzględnić fakt, że mogą oni nie posiadać koniecznych ustanowionych wcześniej kontaktów z kontrahentami centralnymi w odniesieniu do wszystkich klas podlegających obowiązkowi rozliczania. Ponadto kontrahenci należący do tej kategorii stanowią punkt dostępu do rozliczania dla kontrahentów niebędących członkami rozliczającymi, a w konsekwencji wejścia w życie obowiązku rozliczania oczekuje się znacznego wzrostu rozliczania klientów i klientów pośrednich. Ponadto pierwsza kategoria kontrahentów odpowiada za istotną część wolumenu już rozliczanych instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a wolumen transakcji, które muszą zostać rozliczone, znacznie wzrośnie po dacie, od której obowiązek rozliczania ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu stanie się skuteczny. W związku z tym rozsądny termin, w którym kontrahenci należący do pierwszej kategorii muszą przygotować się do rozliczania dodatkowych klas i do rozliczania większej liczby klientów i klientów pośrednich oraz przystosować się do wzrostu wolumenu transakcji, które muszą zostać rozliczone, powinien wynosić sześć miesięcy.
- (10) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do drugiej i trzeciej kategorii, należy uwzględnić fakt, że większość z nich uzyska dostęp do kontrahenta centralnego poprzez zostanie klientem lub klientem pośrednim członka rozliczającego. Proces ten może zająć od 12 do 18 miesięcy, w zależności od zdolności prawnej i operacyjnej kontrahentów oraz poziomu ich przygotowania w odniesieniu do zawierania uzgodnień z członkami rozliczającymi, które są niezbędne do rozliczania kontraktów.
- (11) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do czwartej kategorii, należy uwzględnić ich zdolność prawną i operacyjną oraz ich bardziej ograniczone doświadczenie w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i do rozliczania centralnego w porównaniu z innymi kategoriami kontrahentów.
- (12) W odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych między kontrahentem posiadającym siedzibę w państwie trzecim i innym kontrahentem posiadającym siedzibę w Unii, którzy to kontrahenci należą do tej samej grupy, są objęci w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka, należy ustanowić późniejszą datę rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania. Taka odroczone data powinna zapewnić niepodleganie tych kontraktów obowiązkowi rozliczania przez ograniczony czas w przypadku braku aktów

wykonawczych przyjmowanych na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia i jurysdykcji, w których posiada siedzibę kontrahent spoza Unii. Właściwe organy powinny mieć możliwość wcześniejszej weryfikacji, czy kontrahenci, którzy zawierają te kontrakty, należą do tej samej grupy i spełniają inne warunki transakcji wewnątrzgrupowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.

- (13) W przeciwieństwie do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahenci są kontrahentami niefinansowymi, jeżeli kontrahenci kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są kontrahentami finansowymi, rozporządzenie (UE) nr 648/2012 zobowiązuje do stosowania obowiązku rozliczania w odniesieniu do kontraktów zawartych po powiadomieniu ESMA, które następuje po udzieleniu kontrahentowi centralnemu zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ale przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny, pod warunkiem że jest to uzasadnione okresem pozostałym do zapadalności takich kontraktów w dniu, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny. Stosowanie obowiązku rozliczania w odniesieniu do tych kontraktów powinno służyć zapewnieniu jednolitego i spójnego stosowania rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Celem powinno być dążenie do stabilności finansowej i ograniczenia ryzyka systemowego, jak również zapewnienie równych szans wszystkim uczestnikom rynku, jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zostanie uznana za podlegającą obowiązkowi rozliczania. Minimalny okres pozostały do zapadalności powinien zatem zostać ustalony na poziomie zapewniającym osiągnięcie tych celów.
- (14) Przed wejściem w życie regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 kontrahenci nie są w stanie przewidzieć, czy zawierane przez nich kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym będą podlegały obowiązkowi rozliczania w dniu, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny. Ta niepewność wywiera istotny wpływ na zdolność uczestników rynku do dokładnej wyceny zawieranych przez nich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ponieważ kontrakty rozliczane centralnie podlegają innemu systemowi zabezpieczenia niż kontrakty rozliczane niecentralnie. Nałożenie obowiązku wstępnego rozliczania na kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, bez względu na ich okres pozostały do zapadalności w dniu, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny, mogłoby ograniczyć zdolność kontrahentów do odpowiedniego zabezpieczenia ich ryzyka rynkowego i wpłynąć na funkcjonowanie rynku i stabilność finansową albo uniemożliwić im prowadzenie normalnej działalności poprzez ich zabezpieczenie za pomocą innych odpowiednich środków.
- (15) Co więcej, kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawarte po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, ale zanim obowiązek rozliczania stanie się skuteczny, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, do momentu, w którym kontrahenci tych umów będą mogli określić kategorię, do której zostali włączeni, oraz ustalić, czy podlegają obowiązkowi rozliczania w odniesieniu do danego kontraktu, w tym ich transakcji wewnątrzgrupowych, a także zanim będą oni mogli wdrożyć niezbędne uzgodnienia w celu zawarcia tych kontraktów z uwzględnieniem obowiązku rozliczania. Dlatego w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania i stabilności rynków oraz zapewnienia kontrahentom równych szans należy uznać, że kontrakty te nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, niezależnie od ich okresów pozostałych do zapadalności.
- (16) Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte po powiadomieniu ESMA, które następuje po udzieleniu kontrahentowi centralnemu zezwolenia na rozliczanie danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ale przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, jeżeli nie mają one istotnego znaczenia dla ryzyka systemowego lub jeżeli objęcie tych kontraktów obowiązkiem rozliczania mogłoby w inny sposób zaszkodzić jednolitemu i spójnemu stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Ryzyko kredytowe kontrahenta związane z kontraktami pochodnymi opartymi na stopie procentowej będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mają dłuższe okresy zapadalności, pozostaje na rynku dłużej niż ryzyko kredytowe związane z kontraktami pochodnymi opartymi na stopie procentowej będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, charakteryzującymi się krótszymi okresami pozostałymi do zapadalności. Nałożenie obowiązku rozliczania w odniesieniu do kontraktów o krótkich okresach pozostałych do zapadalności oznaczałoby nałożenie na kontrahentów obciążenia nieproporcjonalnego do poziomu zmniejszonego ryzyka. Ponadto kontrakty pochodne oparte na stopie procentowej będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o krótszych okresach pozostałych do zapadalności stanowią stosunkowo niewielką część całego rynku, a zatem stosunkowo niewielką część ogólnego ryzyka systemowego związanego z tym rynkiem. Minimalne okresy pozostałe do zapadalności należy zatem ustalić na poziomie gwarantującym, aby kontrakty, których okresy pozostałe do zapadalności wynoszą nie więcej niż kilka miesięcy, nie podlegały obowiązkowi rozliczania.
- (17) Kontrahenci należący do trzeciej kategorii ponoszą stosunkowo niewielką część ogólnego ryzyka systemowego i mają niższą zdolność prawną i operacyjną w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w porównaniu z kontrahentami należącymi do pierwszej i drugiej kategorii.

Istotne elementy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w tym wycena kontraktów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania i zawartych, zanim obowiązek rozliczania staje się skuteczny, będą musiały zostać dostosowane w krótkim terminie w celu włączenia rozliczania, które zostanie przeprowadzone dopiero kilka miesięcy po zawarciu kontraktu. Ten proces wstecznego rozliczania wymaga znacznych dostosowań modelu wyceny i zmian dokumentacji tych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kontrahenci należący do trzeciej kategorii mają bardzo ograniczone możliwości włączenia wstecznego rozliczania do swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym nałożenie obowiązku rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych, zanim obowiązek rozliczania stanie się skuteczny dla tych kontrahentów, mogłoby ograniczyć ich zdolność do odpowiedniego zabezpieczenia ich ryzyka i wpłynąć na funkcjonowanie i stabilność rynku albo uniemożliwić im prowadzenie ich normalnej działalności, jeżeli nie będą oni mogli kontynuować zabezpieczenia. W związku z tym kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez kontrahentów należących do trzeciej kategorii przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania.

- (18) Ponadto kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte pomiędzy kontrahentami należącymi do tej samej grupy mogą być zwolnione z obowiązku rozliczania, jeżeli spełnione zostaną pewne warunki, w celu uniknięcia ograniczenia wydajności procesów zarządzania ryzykiem wewnątrzgrupowym, co utrudniłoby osiągnięcie nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W związku z tym transakcje wewnątrzgrupowe, które spełniają określone warunki i które zostaną zawarte przed datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do tych transakcji, nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania.
- (19) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez ESMA.
- (20) Komisja poinformowała ESMA o swoim zamiarze zatwierdzenia ze zmianami projektu regulacyjnych standardów technicznych zaproponowanych przez ESMA, zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 1 akapity piąty i szósty rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾. ESMA przyjęła formalną opinię odnośnie do tych zmian, którą przedłożyła Komisji.
- (21) ESMA przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonała analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnęła opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej na mocy art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 oraz skonsultowała się z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania

1. Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienione w załączniku podlegają obowiązkowi rozliczania.
2. Klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienione w załączniku nie obejmują kontraktów zawartych z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, pod warunkiem że kontrakty te spełniają wszystkie następujące warunki:
  - a) są wykorzystywane jedynie do zabezpieczenia instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie, przed ryzykiem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w stosunku do obligacji zabezpieczonych;
  - b) są zarejestrowane lub odnotowane w instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi obligacji zabezpieczonych;
  - c) nie są rozwiązywane w przypadku postępowania naprawczego lub niewypłacalności emitenta obligacji zabezpieczonych lub instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- d) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami obligacji zabezpieczonych, z wyjątkiem sytuacji, w której dany kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną, bądź też zrzeka się pozycji równorzędnej;
- e) obligacja zabezpieczona spełnia wymogi art. 129 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ i podlega regulacyjnemu wymogowi zabezpieczenia w wysokości co najmniej 102 %.

Artykuł 2

1. Do celów art. 3 i 4 kontrahenci podlegający obowiązkowi rozliczania należą do jednej z następujących kategorii:
- a) kategoria 1 obejmująca kontrahentów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są rozliczającymi członkami, w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w odniesieniu do co najmniej jednej z klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku niniejszego rozporządzenia, co najmniej jednego z kontrahentów centralnych posiadających przed tą datą zezwolenie na rozliczanie co najmniej jednej z tych klas lub uznawanych do tego celu;
- b) kategoria 2 obejmująca kontrahentów nienależących do kategorii 1, którzy należą do grupy, której łączna średnia na koniec miesiąca kwota referencyjna brutto w odniesieniu do aktywnych instrumentów pochodnych rozliczanych niecentralnie przez okres stycznia, lutego i marca 2016 r. wynosi ponad 8 mld EUR, i którzy należą do jednej z następujących grup:
- (i) kontrahenci finansowi;
- (ii) alternatywne fundusze inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽²⁾, które są kontrahentami niefinansowymi;
- c) kategoria 3 obejmująca kontrahentów nienależących do kategorii 1 ani kategorii 2, którzy należą do jednej z następujących grup:
- (i) kontrahenci finansowi;
- (ii) alternatywne fundusze inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, które są kontrahentami niefinansowymi;
- d) kategoria 4 obejmująca kontrahentów niefinansowych, którzy nie należą do kategorii 1, kategorii 2 ani kategorii 3.
2. Do celów obliczania łącznej średniej na koniec miesiąca kwoty referencyjnej brutto na poziomie grupy w odniesieniu do aktywnych instrumentów, o której mowa w ust. 1 lit. b), uwzględnia się wszystkie należące do grupy instrumenty pochodne rozliczane niecentralnie, w tym walutowe transakcje terminowe, swapy i swapy walutowe.
3. Jeśli kontrahenci są alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE lub przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe zdefiniowanymi w art. 1 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽³⁾, próg 8 mld EUR, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, stosuje się indywidualnie na poziomie funduszu.

Artykuł 3

Daty, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny

1. W odniesieniu do kontraktów dotyczących klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku obowiązek rozliczania wchodzi w życie:
- a) 21 czerwca 2016 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 1;
- b) 21 grudnia 2016 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 2;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- c) 21 czerwca 2017 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 3;
- d) 21 grudnia 2018 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 4.

Jeżeli kontrakt jest zawarty pomiędzy dwoma kontrahentami należącymi do dwóch różnych kategorii kontrahentów, datą, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do tego kontraktu, jest ta późniejsza data.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a), b) i c), w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku i zawartych pomiędzy kontrahentami innymi niż kontrahenci należący do kategorii 4 i należącymi do tej samej grupy, oraz jeżeli jeden kontrahent posiada siedzibę w państwie trzecim, a drugi kontrahent posiada siedzibę w Unii, obowiązek rozliczania wchodzi w życie:

- a) 21 grudnia 2018 r., w przypadku gdy nie przyjęto decyzji dotyczącej równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego; lub
- b) w przypadku gdy przyjęto decyzję dotyczącą równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącą kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego, od późniejszej z następujących dat:
  - (i) 60 dni od daty wejścia w życie decyzji przyjętej na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego;
  - (ii) daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny zgodnie z ust. 1.

Odstępstwo to stosuje się jedynie w przypadku, gdy kontrahenci spełniają następujące warunki:

- a) kontrahent posiadający siedzibę w państwie trzecim jest kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym;
- b) kontrahent posiadający siedzibę w Unii jest:
  - (i) kontrahentem finansowym, kontrahentem niefinansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi, a kontrahent, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem finansowym; lub
  - (ii) kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym, a kontrahent, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem niefinansowym;
- c) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- d) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
- e) kontrahent posiadający siedzibę w Unii zawiadomił swój właściwy organ na piśmie, że warunki określone w lit. a), b), c) i d) są spełnione, a właściwy organ w terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania tego zawiadomienia potwierdził spełnienie tych warunków.

Artykuł 4

Minimalny okres pozostały do zapadalności

1. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 1 minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 lutego 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 1 lub tabeli 2 zamieszczonych w załączniku;
- b) 3 lata dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 lutego 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 3 lub tabeli 4 w załączniku;
- c) 6 miesięcy dla kontraktów zawartych lub odnowionych w dniu 21 lutego 2016 r. lub po tej dacie, które to kontrakty należą do klas określonych w tabelach 1–4 w załączniku.

2. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do kategorii 2 minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 maja 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 1 lub tabeli 2 w załączniku;
- b) 3 lata dla kontraktów zawartych lub odnowionych przed dniem 21 maja 2016 r., które to kontrakty należą do klas określonych w tabeli 3 lub tabeli 4 w załączniku;
- c) 6 miesięcy dla kontraktów zawartych lub odnowionych w dniu 21 maja 2016 r. lub po tej dacie, które to kontrakty należą do klas określonych w tabelach 1–4 w załączniku.

3. W odniesieniu do kontrahentów finansowych należących kategorii 3 oraz transakcji, o których mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zawartych między kontrahentami finansowymi minimalny okres pozostały do zapadalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w dniu, w którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, wynosi:

- a) 50 lat w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 1 lub tabeli 2 w załączniku;
- b) 3 lata w odniesieniu do kontraktów, które należą do klas określonych w tabeli 3 lub tabeli 4 w załączniku.

4. Jeżeli kontrakt jest zawarty pomiędzy dwoma kontrahentami finansowymi należącymi do różnych kategorii lub pomiędzy dwoma kontrahentami finansowymi zaangażowanymi w transakcje, o których mowa w art. 3 ust. 2, minimalny okres pozostały do zapadalności, który należy uwzględnić do celów niniejszego artykułu, odpowiada dłuższemu mającemu zastosowanie okresowi pozostałemu do zapadalności.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 sierpnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Klasy instrumentów pochodnych opartych na stopie procentowej będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczania

Tabela 1

Klasy swapów bazowych

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.1.1	Bazowy	EURIBOR	EUR	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.1.2	Bazowy	LIBOR	GBP	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.1.3	Bazowy	LIBOR	JPY	28D-30R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.1.4	Bazowy	LIBOR	USD	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

Tabela 2

Klasy swapów stóp procentowych stałych do zmiennych

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.2.1	Stały do zmiennego	EURIBOR	EUR	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.2.2	Stały do zmiennego	LIBOR	GBP	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.2.3	Stały do zmiennego	LIBOR	JPY	28D-30R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.2.4	Stały do zmiennego	LIBOR	USD	28D-50R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

Tabela 3

Klasy kontraktów terminowych na stopę procentową

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.3.1	FRA	EURIBOR	EUR	3D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.3.2	FRA	LIBOR	GBP	3D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.3.3	FRA	LIBOR	USD	3D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny

Tabela 4

Klasy jednodniowych transakcji swap na rynku międzybankowym

Ref.	Rodzaj	Indeks referencyjny	Waluta rozliczeniowa	Okres zapadalności	Rodzaj waluty rozliczeniowej	Opcjonalność	Rodzaj kwoty referencyjnej
A.4.1	OIS	EONIA	EUR	7D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny
A.4.3	OIS	SONIA	GBP	7D-3R	Jedna waluta	Nie	Stały lub zmienny